

Kennen jullie Joris?

Joris het konijn?

Nou ik wel, want hij is mijn konijn.

Joris was nog maar heel klein toen hij ineens in mijn tuin liep. Hij liep van de ene plant naar de andere en at overal wat blaadjes vanaf. In mijn tuin heb ik heel veel groente gezet, omdat ik het lekker vind. Elk klein plantje wat probeerde om een echte bloemkool te worden, of een krop sla, werd door Joris meteen onderzocht en opgegeten. Ik zat vaak achter het raam naar Joris te kijken en ook al at hij al mijn groente op, ik vond het wel heel leuk om te zien.

Toen Joris alle lekkere jonge plantjes uit mijn tuin had opgegeten, ging hij eens kijken bij de buurman. Maar mijn buurman was niet zo blij met de bezoeken van Joris. Hij probeerde steeds om Joris weg te jagen en Joris was wel zo verstandig om dan snel weer naar mijn tuin toe te lopen, tot de buurman weer in huis was.

Joris wachtte altijd netjes tot hij de deur van de buurman hoorde dichtgaan en liep dan meteen weer naar het plantje waar hij zo lekker van aan het eten was.

Ik had al wel het idee dat het niet lang goed zou gaan als Joris ook bij de buurman alle plantjes opat, dus zocht ik een manier waarop ik Joris kon beschermen. In een ander stuk van mijn tuin, vlak bij mijn huis, had ik ooit een grote hondenren gemaakt. Gewoon een stuk langs de schuur afgezet met gaas. De hond van mijn zus moest daar wel eens in als hij bij mij kwam logeren en ik weg moest. Die hondenren was wel erg groot uitgevallen, want ik vind dat zelig als een hond opgesloten moest zitten.

Ik heb de hondenren schoongemaakt en toen ik de buurman weer eens boos naar buiten zag komen met een stok in zijn hand om dat konijn dood te maken, ben ik snel naar hem toe gegaan. Ik zei dat het konijn van mij was en ik beter op hem zou letten.

De buurman geloofde helemaal niet dat het konijn van mij was, dus zei hij dat ik hem dan maar eens moest roepen. Als hij dan naar mij toe kwam, dan geloofde de buurman mij en kon ik hem meteen oppakken en meenemen.

Daar stond ik dan. Hoe moest ik een konijn roepen dat ik alleen kende van het naar buiten kijken?

Ik ging in mijn eigen tuin op mijn knieën zitten en de eerste naam die in mij opkwam was Joris. Ik riep hem en waarom weet ik niet, maar het konijn kwam meteen naar me toe. Hij ging voor mijn voeten zitten en ik kon hem zonder moeite oppakken. Toen ik het konijn op mijn arm had en zachtjes aaide, keek hij me aan en gaf me een knipoog. Ik zei tegen mijn buurman dat hij geen last meer zou hebben van Joris, omdat ik hem meteen in zijn hok zou doen.

Ik ben met Joris naar de hondenren gelopen en heb hem daar op de grond neer gezet. Het hekje dicht en Joris liep onderzoekend rond. Hij snuffelde in een hoek en daarna draaide hij zich meteen om. Hij deed in een hoek van de hondenren een grote plas en ik begreep dat hij hiermee aangaf dat hij het wel best vond. Terwijl ik zo naar hem stond te kijken en dus het gaas eerst zag, kreeg ik een vreemd gevoel in mijn buik. Ik wil een hond niet opsluiten, maar dit kleine grijs met witte konijn doe ik wel in een hok. Voor een konijn was het wel een heel groot hok, maar toch zat hij opgesloten.

Ineens wist ik een oplossing. Ik zou mijn hele tuin afzetten met gaas, dan kon Joris door de hele tuin lopen, zonder dat hij bang hoefde te zijn van mijn buurman. In de schuur vond ik een rol gaas en terwijl ik met het eerste stuk gaas bezig was om aan de heg vast te maken, keek ik even opzij. Daar zat Joris naast me en hij keek wat ik aan het doen was. Ik ging weer door met mijn werk en bedacht me toen pas, dat Joris in zijn hok moest zitten en niet naast me. Ik keek Joris weer eens aan en vroeg hoe hij uit het hok was gekomen. Joris draaide zich om en liep naar het hok toe. Hij keek twee keer om, om te zien of ik wel met hem meeliep.

Bij zijn hok, liep hij meteen naar een gat wat hij heel snel gegraven had. Hij was dus gewoon onder het gaas doorgelopen en zo had het hok dus ook geen zin.

Ik zei tegen Joris dat hij dan maar in de tuin moest wachten, tot het gaas klaar was. Drie dagen heb ik gewerkt om de hele tuin veilig te maken voor Joris. Die drie dagen heeft Joris steeds naast me gezeten om te kijken of ik mijn werk wel goed deed. Toen het laatste stukje gaas vast zat, zei ik tegen Joris dat hij nu zijn gang mocht gaan. Joris keek eens de hele tuin door en liep meteen naar de heg waar gaas tegenaan zat. Hij krapte met zijn

voorpoten en duwde met zijn achterpoten het losse zand weg. Voordat ik goed door had wat Joris deed, was hij alweer buiten mijn tuin.

Ik snapte er niets van. Als ik tegen Joris zei dat hij niet mocht weglopen, dan luisterde hij netjes, maar als ik dacht dat hij veilig was, liep hij weg.

Ik heb besloten om Joris maar als een erg verstandig konijn te beschouwen en alles in overleg met hem te doen.

Dus vroeg ik Joris om weer terug te komen in mijn tuin, wat hij meteen deed. Ik ben op de grond gaan zitten en heb afspraken met hem gemaakt.

Hij zou niet meer uit mijn tuin gaan, als ik elke dag verse groente voor hem mee nam.

Vanaf die dag loopt Joris in mijn tuin. Hij krijgt elke dag verse groente en een boterham. Hij komt af en toe ook binnen en dan springt hij op de bank. Als ik daar dan lig, omdat ik moe ben, kruipt hij gezellig in het holletje van mijn arm.

Toen er in onze buurt vaak inbrekers waren, werd ik wel bang. Joris was een erg intelligent beestje en ik wilde niet hebben dat anderen hem zouden stelen. Ik vertelde dit aan Joris en vroeg hem om vooral heel voorzichtig te zijn.

Joris knikte van JA en dan wist ik dat hij mij begrepen had en zich zou houden aan mijn vragen en wensen.

Op een nacht werd ik wakker van een schreeuwende man. Ik hoorde een andere man roepen dat hij zachter moest doen, anders werd iedereen wakker. Toen ik uit bed ging, heb ik geen licht aan gedaan, want ik wilde wel eens weten wie er in mijn tuin was en waarom die ene man zo had schreeuwde. Het leek wel of hij pijn had en bang was. Ik ben in het donker naar buiten geslopen en zag daar een man staan, helemaal in het zwart gekleed met een zwarte muts op. Op zijn zwarte broek zag ik een lichtere vlek en toen ik goed keek zag ik dat Joris hem gebeten had. Joris had zijn grote konijnen tanden niet alleen in de broek van die man gezet, maar ook in het been dat onder die broek zat. Daarom gilte die man ook zo hard. Ik zei tegen Joris dat hij nog even moest volhouden en belde meteen de politie op. Die kwam heel snel en pas toen de man al handboeien omhad, zei ik tegen Joris dat hij nu wel los mocht laten. Toen pas kreeg de politieagent door dat de inbreker door een klein konijn gevangen was.

Joris werd een echte held en er werd een foto van hem gemaakt die op het politiebureau kwam te hangen.

Toen Joris zijn foto in de krant had gestaan, mocht hij een keer per week bij de buurman in de tuin zijn buikje vol eten. De buurman was trots dat hij naast zo'n belangrijk konijn woonde.